

ikke andet end Kritiksye fra min Side, naar jeg har gjort Indvendinger paa dette Punkt. Maa jeg sige til den højtærede Minister, at jeg har aldeles ikke anket over Sproget i § 1, men jeg har paaavist forskellige Mangler i Paragraffen, som gør den uklar. Nu siger den højtærede Minister, henvendt til det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, der ogsaa har omtalt § 1, at det var en ganske anderledes forstandig Maade at se Sagen paa, og den Kritik overfor § 1, som det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har fremført, den kan den højtærede Minister tiltræde.

Men den højtærede Minister maa ikke lade sin Stilling til kritiske Udtalelser paa-virke saa stærkt, som han har gjort i dette Tilfælde, af den større eller mindre politiske Sympati, Ministeren nærer for det Medlem, der har fremført Kritikken, thi det er det eneste, som kan føre den højtærede Minister til at takke og slutte sig til det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, hvad § 1 angaar, og vende sig imod mig. Hvad har nemlig det ærede Medlem Hr. Niels Petersen sagt? Det ærede Medlem har udtrykkelig sagt, at § 1 er aldeles uklar. Hvis den højtærede Minister vil se efter i Fortrykket, vil han finde, at det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har brugt dette Udtryk, og i Angivelsen af, hvori Uklarheden bestaar, har det ærede Medlem, som det fremgaar af Fortrykket, fuldt og helt sluttet sig til mig. Men synes da saa ikke den højtærede Minister, at han bør yde de to Kritici overfor § 1 det samme Hensyn, give dem den samme Tilslutning?

Thi det er jo ikke nok, at den højtærede Minister peger paa, at i Kommunalbestyrelsens Forretningsorden findes der en Bestemmelse om, at Valg, naar der skal vælges mere end eet Medlem til Udvalg eller til en Kommission, skal ske efter Forholdstalsvalgmaaden. For den Institution, som her skal tilvejebringes ved Kommunalbestyrelsens Medvirkning, men dog ved Statsmagtens Initiativ, kan der ikke være truffet nogen Bestemmelse i Borgerrepræsentationens Forretningsorden, saa lidt som i nogen anden Kommunalbestyrelses.

Og jeg maa ganske vist sige, at jeg havde haabet, den højtærede Minister vilde have været i Stand til at klare for os, om Borgerrepræsentationen skal vælge Lægdommere blandt de indstillede, eller om den kan vælge udenfor deres Kreds. Den højtærede Minister sagde, at det er ikke Meningen, at de skal vælges blandt de indstillede, og saa lidt efter sagde den højtærede Minister, at Borgerrepræsentationen forbeholdt sig Adgang til at vælge blandt de

indstillede. Jeg troede virkelig ikke, den behøvede at forbeholde sig en saadan Adgang, thi denne var vel paa Forhaand givet; men det, vi har bedt om at faa Svar paa af den højtærede Minister, er dette, om Borgerrepræsentationen ganske kan til-sidesætte den Indstilling, der i Henhold til Loven indkommer fra Ejer- og Lejerorganisationerne til Borgerrepræsentationen, og vælge udenfor. Thi i saa Fald er det jo en Overgang til en Tilstand, fuldt og helt forskellig fra den, der hidtil har været gældende med Hensyn til Sættelse af Nævnene og Kommunalbestyrelsernes Indflydelse derpaa, og jeg ved ikke af, at der fra nogen Side har været rejst Indvending imod den Pligt, som Kommunalbestyrelserne ifølge den gældende Lovgivning hidtil har haft til at tage Hensyn til de Ønsker, der gennem Indstilling er fremført fra Ejer- og Lejerorganisationer.

Altsaa, den højtærede Minister er her ikke paa nogen Maade heldig med sine Bemærkninger. De var ikke paa nogen Maade oplysende, men lige saa uklare, som § 1 i Forvejen er. Heller ikke hvad Forligskamrenes Sættelse angaar, naaede den højtærede Minister ud over den samme Taagethed, som nu findes i Lovforslaget. Jeg skal ikke gentage min Kritik, jeg ønsker i et og alt at fastholde den, og vil i Tilknytning til den spørge den højtærede Minister: Hvis det skulde vise sig at gaa saaledes, at de af Borgerrepræsentationen valgte Forligsmæglere faar større Arbejde i Boligretten end de af Borgerrepræsentationen valgte Lægdommere i Boligretten, og det er meget vel muligt, er det saa Hensigten at give disse læge Medlemmer af Forligskamrene Lønning som Lægdommere paa Grund af deres Virksomhed i Boligretten som faste Stedfortrædere for Lægdommere, saaledes at Lægdommernes Antal derigennem vil i væsentlig Grad forøges og Kommunalbestyrelsens Lønkonto forøges i tilsvarende Grad?

Jeg skal i øvrigt, som sagt, ikke paa ny gaa alle disse Ting efter i Enkelt-heder. Den højtærede Minister har efter min Opfattelse ikke paa noget Punkt ud-dybet Indholdet af de taagede og uklare Paragraffer, saaledes at man er naaet videre i Forstaaelse af dem — i hvert Fald er jeg det ikke — end ved den første Gennemlæsning. Men hvis denne Lovgivning i det hele taget kan finde et saadant Flertal, at den kan gennemføres i den høje Rigsdag, vil vi naturligvis, selv idet vi vender os imod Lovforslagets Indhold,